

ΕΤΟΣ 65ον

1 Ὀκτωβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 40 (3357)

ΦΑΝΕΡΗ ΚΑΙ ΑΦΑΝΗΣ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΑ

Τά πράγματα στήν Κόρινθο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἦταν δύσκολα, διότι ἀμφισβητοῦνταν τό κύρος τοῦ ἀποστόλου Παύλου, εἴτε ἀπό τοὺς εἰδωλολάτρες, εἴτε –κυρίως– ἀπό τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Ἀπολλῶ, εἴτε ἀπό τήν ἰουδαϊκή συναγωγή, ἡ ὁποία τόν δυσφημιζε. Ἀποστέλλει, λοιπόν, μέ τόν στενό συνεργάτη του Τίτο, καί τή δεύτερη αὐτή ἐπιστολή γιά δεύτερη φορά –τὴν πρώτη φορά ἡ ἐπιστολή χάθηκε–, ρυθμίζοντας σπουδαῖα ζητήματα, ἕνα ἀπό τὰ ὁποῖα εἶναι καί ἡ συναναστροφή τῶν πιστῶν μέ τοὺς εἰδωλολάτρες.

Χρειάζεται προσοχή

Ὁ Ἀπόστολος ἐφιστᾷ τὴν προσοχή τῶν πιστῶν στό νά μὴν ἔχουν στενές σχέσεις μέ τοὺς εἰδωλολάτρες, διότι εἶναι πράγμα ἀταίριαστο, ἀλλὰ ἐπιπλέον κινδυνεύουν κιόλας, ἐπειδὴ ἀκόμη δέν εἶναι στερεωμένοι καλὰ στήν πίστη.

Ὅχι μόνον ὁ Παῦλος, ἀλλὰ καί ἄλλοι Ἅγιοι καί Πατέρες, προτρέπουν τοὺς πιστοὺς νά μὴν ἔχουν στενή συναναστροφή μέ ἀπίστους, ἀλλοδόξους ἢ ἀλλοθρήσκους, ὄχι γιατί εἶναι οἱ ἄλλοι ὑποχρεωτικά κακοὶ ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ διότι οἱ καινούργιοι πιστοί, ὡς ἀκατάρτιστοι, κινδυνεύουν συνήθως νά παρασυρθοῦν. Οἱ Πατέρες καί οἱ Ἅγιοί μας γενικότερα, ἀπλῶς μᾶς προφυλάσσουν χωρὶς νά τρέφουν καμία ἐμπάθεια γιά τὰ πρόσωπα τῶν σχισματικῶν, ἀθέων ἢ εἰδωλολατρῶν.

Μάλιστα, χρησιμοποιοῦν –παιδαγωγικῶς– καί κάποιες σκληρές φράσεις, ὅπως ἐδῶ ὁ Παῦλος, ὅτι δέν εἶναι δυνατόν στόν ἴδιο τόπο νά συγκατοικοῦν ὁ ναός τοῦ Θεοῦ μέ τὰ εἰδῶλα – «ναός τοῦ Θεοῦ» ἀποκαλώντας τοὺς πιστοὺς καί «εἰδῶλα» τοὺς ἀπίστους.

Φαίνεται χονδροειδής ἡ διάκριση αὐτή, ἀλλὰ δικαιολογεῖται ποιμαντικά, καί μάλιστα γιά νά δικαιολογήσει τὴν ἔκφραση αὐτὴ πού καί ἀλλοῦ χρησιμοποιεῖ (Α΄ Κορ. 3,16), ἐρανίζεται χωρίο πού ἀναφέρεται στήν κατοίκηση καί τό

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. ς' 16-ζ' 1)

Ἡ καθαρότητα τῆς σαρκός καὶ τοῦ πνεύματος

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς «ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλαθε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ». Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρῶμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιοσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

«περπάτημα» τοῦ Θεοῦ μέσα στὸν ἄνθρωπο (Ἰ Εξοδ. 29,45). Πρῶτα ὁ ἄνθρωπος φεύγει –καὶ τοπικά, ὅταν χρειάζεται– ἀπὸ τίς αἰτίες τῶν παθῶν καὶ τῆ φασαρία, πού σχετίζονται ἀναπόφευκτα μὲ πρόσωπα καὶ καταστάσεις, καὶ μετὰ στρέφεται ἢ προσοχή του στὸν μέσα ἄνθρωπο, στὰ πάθη καὶ τίς ἐπιθυμίες του, καὶ ἀναλαμβάνει ἀγῶνα, ὥστε, σὺν τῷ χρόνῳ, νά ἀναχωρήσουν ἐκεῖνα ἀπὸ αὐτόν, σύμφωνα μὲ τὸ τοῦ Παύλου «ἐμοὶ ὁ κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ» (Γαλ. 6,24).

Μέσα στὴν καρδιά μας

Δέν χρειάζεται ἐπομένως μόνον ἐξωτερικά νά κάνουμε «χώρο» στὸν Χριστό, προσέχοντας τίς συναναστροφές μας, ἀλλῆλα χρειάζεται νά τὸν «διευκολύνουμε», θά λέγαμε ἀνθρωποπαθῶς, νά εἰσέλθει μέσα μας, στὴν καρδιά μας. Καὶ μέσα ἐκεῖ ἔχουμε νά ἀντιμετωπίσουμε μιά δευτέρη εἰδωλοπλατρία, πολὺ πιὸ σοβαρὴ ἀπὸ τὴν πρώτη, κι αὐτὴ εἶναι τὰ πάθη μας, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν ἄποψη ἀγιασμένου πνευματικοῦ ἀνδρός, ἔχουν ἀκαμψία ἀνδριάντος καὶ ὕψος Οὐραλῶν ὀρέων.

Σέ κάθε ἄνθρωπο ἀγωνιζόμενο ἐν Χριστῷ μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἐπιτίθεται ὁ κόσμος τοῦ σκότους, τὸ τριπλὸ καὶ ἀρχαῖο κακό: ὁ κόσμος, ἡ σάρκα καὶ ὁ διάβολος. Τὸ κοσμικὸ φρόνημα μὲ τὴ σάρκα ἀντιστοιχοῦν σέ ἄλλα τρία πάθη, πού δεσπάζουν στὰ κράσπεδα τῆς καρδιᾶς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἶναι ἡ φιλαρχία, ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ φιληδονία. Εἶναι οἱ τρεῖς αὐτές ἴδιες προτάσεις, πού χρησιμοποίησε ὁ διάβολος, ὅταν ἀποπειράθηκε νά πειράξει τὸν Χριστό.

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς εἴμαστε ἀνεπανάληπτα πρόσωπα, τὰ δεσπάζοντα αὐτὰ πάθη διακλαδίζονται σέ μύρια ὅσα ἄλλα καὶ τοὺς συνδυασμούς τους, μὲ διαφορετικὸ συνδυασμὸ στὸν καθέναν ἀπὸ ἐμᾶς. Θά λέγαμε σέ ποιμαντικὴ-ιατρικὴ γλῶσσα, ὅτι ὁ κάθε πιστὸς παρουσιάζει μιά διαφορετικὴ «συμπτωματολογία», τὴν ὁποία καλεῖται νά ἀντιπαλαίσει μὲ τὰ μέσα πού μόνη ἡ Ἐκκλησία μᾶς παρέχει καὶ νά θεραπευθεῖ, δηλαδὴ μὲ τὰ σωστικά της μυστήρια.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σεῖς εἴσθε ναός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωντανοῦ, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, Θά κατοικήσω μέσα τους καί θά περπατήσω μεταξύ τους καί θά εἶμαι Θεός τους καί αὐτοί θά εἶναι λαός μου. Διά τοῦτο φύγετε ἀπό μέσα ἀπ' αὐτούς καί χωρισθῆτε, λέγει ὁ Κύριος, μὴ ἐγγίζετε ἀκάθαρτον καί ἐγὼ θά σᾶς δεχθῶ, καί θά εἶμαι Πατέρας σας καί σεῖς θά εἴσθε υἱοί μου καί θυγατέρες, λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτωρ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἔχομεν αὐτάς τὰς ὑποσχέσεις, ἀγαπητοί, ἄς καθαρίσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀπὸ κάθε μολυσμὸν σαρκὸς καί πνεύματος, τελειοποιούμενοι εἰς τὴν ἀγιωσύνην μέ φόβον Θεοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Πρῶτα καθαρίζεται ἀπὸ τὰ πάθη του ὁ ἀγωνιζόμενος, κατόπιν φωτίζεται καὶ ὕστερα θεοῦται, κατὰ τοὺς Πατέρες. Ἡ κάθαρση ἀποτελεῖ ἐπώδυνη ἀλλήλα καὶ χαριτωμένη διαδικασία πολλῶν ἐτῶν, μέ πολλῆς «ἀλληλαγῆς καιροῦ» –καύσωνες καὶ ῥίβες καὶ παγετοῦς– μέχρις ὅτου ἡ πολλυαρχία τῶν παθῶν μας γίνῃ ὀλιγαρχία –τὰ πολλὰ νά γίνουν ῥίγα, δηλαδή– καὶ ἡ ὀλιγαρχία νά μετατραπῇ, μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς μυστηριακῆς ζωῆς, σέ μοναρχία τοῦ νοῦ μας μέσα στὴν καρδιά μας, ὅπου αὐτός, σάν Ἰερέας, ἐνωμένος μέ τὸν νοῦ τοῦ Χριστοῦ, ἀκαταπαύστως νά ἱλατρῆει τὸν Κύριο. Τότε ὁ ἄνθρωπος ἀπεκδύεται τὴ δορά, δηλ. τὸν δερμάτινο χιτῶνα τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τῆς φιλαυτίας, ἔχει νοῦν Χριστοῦ καὶ στὴ ζωὴ του ἐπαληθεύεται ἡ παύλῃιος ἐμπειρία τοῦ «δέν ζῶ πλέον ἐγὼ, ἀλλὰ ὁ Χριστός μέσα μου» (Γαλ. 2,20).

Ἡ θεϊκὴ πατρότητα τὴν ὁποία ὄλοι ἀναζητοῦμε

Ὁ Χριστός εἶναι «τό κατάβλημα τῶν ἀνθρωπίνων ἐρώτων», ὅπως τὸν ὀνομάζει ὁ ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλλας. Ὅλοι μας γυρεύουμε μιά τέτοια πατρικὴ ἀγκαλιά, ἀγαπητοί ἀδελφοί. Ὁ Χριστός μᾶς περιμένει συνεχῶς καὶ δέν ἀφίσταται τῶν ὑποσχέσεων του, διότι τό στόμα του εἶναι τό μόνο ἀψευδές.

Χρειάζεται μιά στιγμὴ βαθιᾶς προσοχῆς καὶ προσευχῆς, στό βάθος τοῦ ἑαυτοῦ μας, νά καταδυθοῦμε μέσα στό κέντρο τῆς ἀνεπάρκειας καὶ τοῦ ἐγωισμοῦ μας, δίχως νά τὰ ἀπωθοῦμε, γιά νά βροῦμε, ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς, τό ἄλλο χαμένο κέντρο. Νά δοῦμε ὄλοι μαζί καὶ ὁ καθένας χωριστά, σέ ποιό σημεῖο ἀφήσαμε τὸν Θεὸ γιά ἄλλοι θεοὺς –ἐδῶ στέκεται ὁ μολισμὸς τῆς σάρκας καὶ τοῦ πνεύματος, πού ὑπαινίσσεται ἡ σημερινὴ ἀποστολικὴ περικοπὴ– καὶ νά θρηνήσουμε γοερά γιά τὴν ἐλλεινότητά μας. Ἡ προσοχὴ καὶ ἡ προσευχὴ τοῦ νοῦ πού κραυγάζει, ὅπως ἡ ἐτοιμόγεννη γυναίκα (πρβλ. Ρωμ. 8,22 καὶ Ἰω. 16,21), σείει τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἔχει σάν εὐεργετικὸ ἀποτέλεσμα στὸν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀναιμικὸ σύγχρονο ἄνθρωπο, τὴν εὐρεση τῆς παρηγορίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχιμ. Ἐ.Τ.

1 Ὀκτωβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ
Ἀνανίου ἀποστόλου. Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ (στ΄ αἰ.) καί ποιητοῦ τῶν κοντακίων.
Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Κουκουζέλου. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: ΣΤ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. στίχ. 16-ζ΄ 1 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. στίχ. 31-36.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Ὀκτωβρίου, Γ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. θ΄ 6-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ΄ 11-16.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Σέ μία περίοδο πολληπλῶν ἰδεολογικῶν, πνευματικῶν καί κοινωνικῶν συγκύσεων, ἡ λειτουργία τοῦ Φροντιστηρίου Ὑποψηφίων Κατηχητῶν ἔρχεται νά προσφέρει στούς νέους πού ποθοῦν νά διακονήσουν τήν Ἐκκλησία μέσα ἀπό τό ἔργο τῆς Κατήχησης τῶν παιδιῶν καί τῶν ἐφήβων, τή δυνατότητα νά καταρτιστοῦν πρακτικά ἀλλά καί βιωματικά καί συγχρόνως νά τοῦς καταστήσει μετόχους πρωτίστως ἀνάληψης εὐθυνῶν γιά τήν ἀξίοπιστη μαρτυρία τῆς πίστεως, τῆς λειτουργικῆς ζωῆς καί τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τά μαθήματα τοῦ Α΄ ἔτους πραγματοποιοῦνται κάθε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καί τοῦ Β΄ ἔτους τήν ἴδια ἡμέρα ἀπό τίς 7:00 ἕως 9:30 μ.μ.

■ Προϋποθέσεις:

Γίνονται δεκτοί σπουδαστές καί τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικό σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου), καί β. μία πρόσφατη φωτογραφία.

■ Ἐναρξη μαθημάτων:

Τό Σάββατο 23 Σεπτεμβρίου, πραγματοποιήθηκαν ὁ Ἁγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.

■ Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ. νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα *Ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*, στήν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργητής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
